

Xec Marquès és un missioner menorquí amb una gran experiència a l'Àfrica. Des de fa 2 anys es troba a Tambacounda, una regió del Senegal.

Quina ha estat fins ara la teva trajectòria com a missioner? I ara quina és la teva missió al Senegal?

-Des del 1993 som a l'Àfrica, any en el qual vaig ser ordenat capellà. La meua primera missió va ser a Costa d'Ivori. Entre 1993 i 1995 vaig estar estudiant a l'Institut Catòlic de l'Àfrica Occidental per treure la llicència en teologia. Després, vaig anar canviant de països. Durant sis anys vaig ser professor de teologia a Lubumbashi (República Democràtica del Congo), i al mateix temps treballava com a salesià, coordinant projectes per als allotjats del carrer. També vaig estar 7 anys a Conakry (República de Guinea), i ara, actualment, és el segon any que estic al Senegal, on tenim una escola de formació professional d'uns 200 alumnes. És una oferta de formació que funciona molt bé amb els joves per inserir-los en el món laboral.

Enmig de la pandèmia de la Covid-19, quins trobes que són els reptes actuals més urgents del nostre món?

-Tenim una obligació d'aprendre a viure amb un estil de vida més senzill. Descobrir que es pot viure amb menys, tindrà conseqüències quant a producció de residus, consum energètic. La pandèmia dona la imatge d'un món molt interactiu, que no només poden ser interessos econòmics o reaccions a situacions sanitàries d'urgència, ha de ser una interacció que promogui el desenvolupament sostenible de tots els països. D'altra banda, la necessitat de mà d'obra ha de mostrar-nos que la immigració no és una amenaça, és una interacció que fa bé a tots: a la cultura del país que l'acull i al país d'origen. Necessitam tenir una mirada molt més positiva de l'Àfrica.

Com vau viure la pregària missionera d'enguany? Què destacaries d'aquestes trobades?

-A jo m'encanten. Quan hi som, venc normalment cada 2 anys, m'agrada participar-hi perquè el Santuari del Toro és un lloc significatiu i a les trobades hi participen persones de tota Menorca. Trobar-nos tots junts i resar al Santuari és important. També és un moment d'intercanvi, de saludar a persones que fa temps que no veus. És important que les persones de Menorca, que és una illa molt solidària, ens trobem, resem junts i compartim experiències.

El 18 d'octubre celebrarem el DOMUND, per què són importants la pregària i els donatius solidaris?

-La pregària és essencial perquè el que ens uneix és la fe, i aquesta pregària és el més gran per compartir una fe comuna. Ens estimula a ser enviats, enviats de fe i d'una solidaritat essencial que neix d'aquesta fe. D'altra banda, les necessitats econòmiques a nivell d'Església i a nivell de desenvolupament són enormes a l'Àfrica. Cada vegada tenim més present que aquestes donacions són una expressió de solidaritat.

Sonia Febrer Romero

full dominical

Església de Menorca

Número 1991 - Any XXXIX - 27 setembre 2020

paraules del bisbe

LA PARÀBOLA DE L'HOME RIC I EL POBRE LLÀTZER

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

En l'evangeli de Sant Lluc trobem una preciosa paràbola, que ens convida a la reflexió, la de l'home ric (de qui no es diu el nom, però que solem cridar Epuló) i la d'un captaire anomenat Llätzer. Mentre que el ric viu en el luxe, vesteix de porpra i banquetja cada dia, el pobre Llätzer, ple de nafres i sense socors, espera a la porta per a alimentar-se amb les engrunes que cauen de la taula del ric. Entre aquests dos homes no hi ha cap comunicació. La porta de la casa del ric està sempre tancada al pobre; mentre un viu en l'abundància, l'altre està famolenc, prostrat i nafrat. Jesús diu que quan aquell home ric va morir, va ser condemnat als turments, mentre que el pobre va ser portat pels àngels al cel.

El més sorprenent de la paràbola és que el ric ni tan sols s'adona que Llätzer està a la seva porta reclamant la seva ajuda. La seva vida d'egoisme i malbaratament l'ha tornat insensible davant la desgràcia aliena. Com explica el Papa Francesc: "Llätzer, que reposa davant la porta, és una crida vivent al ric per a recordar-se de Déu, però el ric no acull la crida. Serà condemnat per tant no per les seves riqueses, sinó per haver

estat incapaç de sentir compassió per Llätzer i socórrer-lo" (Audiència 18-5-2016). La paràbola no diu que l'home ric fos dolent. Segurament era un home religiós (perquè es reconeix com a fill d'Abraham), però tenia cecs els ulls de la seva ànima per a veure la desgràcia dels altres.

Aquesta paràbola denuncia amb força la contradicció d'un món que conté immenses riqueses, però queden en mans de pocs. Llätzer és un símbol dels pobres de tots els temps, que són ignorats i menyspreats pels opulents. Lamentablement són moltes les persones i institucions que es comporten com si els pobres no existissin, que són cecs davant el dolor aliè. Cadascun d'ells és una crida de Déu perquè ens compadim dels més pobres.

El missatge més important de la paràbola és que ignorar al pobre és menysprear a Déu. Si no obrim el cor als més pobres, no podem demanar a Déu que sigui misericordiós amb nosaltres. Quan falta la nostra misericòrdia amb els altres, no hi ha lloc en el nostre cor per a Déu.

Hem d'estar molt atents, perquè la societat de benestar en què vivim pot provo-

car-nos ceguesa davant els altres i llavors els més vulnerables deixen de tenir un rostre i de ser una crida per a nosaltres. Cada persona és un do i mereix el nostre acolliment, respecte i amor. Precisament quan obrim el cor als germans, el tenim disposat per a acollir l'amor de Déu.

El pobre lázaro
Bassano, Leandro - Vèneto, 1557 - Venècia, 1622

Lectura del llibre del profeta

Ezequiel 18, 25-28
El Senyor diu: "Vosaltres pensau: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor; per culpa seva morirà. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es convertesqui, viurà i se salvarà de la mort."

Salm responsorial 24

R: **Recordau-vos, Senyor de la vostra pietat.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

2, 1-11

Germans: Per tot el que trobau en Crist, de fortlesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de comprensió, vos suplic que em doneu plenament el goig de veure-vos units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No faceu res per rivalitat ni per vanagloria. Mirau els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú es guïi pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Teniu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist. Ell, que era de condició divina, no es

volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau i fer-se semblant als homes. Començà a portar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom perquè tothom, al cel, a la terra i davall la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 21, 28-32

En aquell temps Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: "¿Què vos ne sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig tot d'una, pare. Però no hi anà. ¿Quin d'aquests dos va fer el que el Pare volia?" Li responen: "El primer." Jesús els diu: "Vos dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida vos passaran davant al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us ne penediu ni voleu creure'!"

Lectura de la profecia de

Ezequiel 18, 25-28
Así dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder?, ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá».

Salmo responsorial 24

R: **Recuerda, Señor, tu ternura.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

2, 1-11

Hermanos: Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordés con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todos el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser

igual a Dios Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo 21, 28-32

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña." Él le contestó: "No quiero." Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, señor." Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?» Contestaron: «El primero». Jesús les dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia, y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis».

evangeli i vida**Complir la voluntat del Pare****Vicent Llabrés**

Levangeli que Mateu ens ofereix aquest diumenge, la paràbola del pare i els dos fills, segueix en la mateixa línia dels darrers diumenges. Es vol posar de manifest que el criteri que regeix el Regne de Déu és el de l'Amor, per açò els pecadors poden precedir els que compleixen amb els formalismes pel que fa a la salvació. La "paràbola del pare i dels dos fills" ens posa en la pista d'aquesta afirmació: "un diu que sí i després no va a treballar a la vinya; l'altre diu que no, però després reflexiona sobre les paraules del seu pare i va a treballar".

El que compta, podríem dir, són les

obres, el compromís, recordant allò de no basta dir Senyor, Senyor! L'accent, idò, es posa sobre el penediment, ja que l'important per a Jesús és dur a terme el que se'ns ha demanat. A continuació de la paràbola, Jesús explica als oients que els dos fills corresponen a dues categories de persones: les que sempre estan parlant del fet religiós, de Déu, de la fe i en el fons el seu cor no canvia, no s'immuten, no s'obren a la gràcia, probablement no tenen autèntica fe. La segona categoria correspon a aquells que havent-se negat a la fe inicialment, es deixen omplir al final per la gràcia de Déu, encara que açò serveix per desem-

mascarar els que són com el fill que diu que sí i després fa la seva pròpia voluntat, no la del pare.

Per açò, a causa del fort contrast entre les actituds de tots dos fills, la paràbola està explicada amb tota intencionalitat i va dirigida, molt especialment, contra els primers. Els veritables creients, encara que siguin publicans i prostitutes, són els que tenen la iniciativa en el Regne de la salvació, perquè estan més oberts a la gràcia. Però per a Déu no compten les categories socials, ni el que els altres pensin; el que compta és que són capaços de tornar, de convertir-se.

pregar amb els salms

Salm 119 (118) Abraçada

Gadi Bosch osc

El Salm 119 (118) és el més llarg del salteri, té 176 versets, repartits en vint-i-dues estrofes —una per a cada lletra de l'alfabet hebreu— de vuit versos cadascuna, que comencen tots amb la lletra de l'alfabet que correspon a cada estrofa (la primera amb l'àlef, la segona amb la bet i successivament fins a la darrera lletra que és la tau). El tema del salm és la torà, 'ensenyament o llei de Déu'. La torà o llei de Déu és presentada com el mitjà a través del qual Déu es relaciona amb les persones i aquestes coneixen la voluntat del Senyor.

*Penetrar les teves paraules
dóna llum i enteniment als més senzills (v. 130).*

La reflexió sobre la torà al llarg del salm ens descobreix un Déu que estima, que ens ve a trobar per convidar-nos a una abraçada íntima d'Amic. Un Déu que és present en la vida de cada persona i amb qui es pot parlar amb tota confiança.

Si t'abelleix et convido a resar el Salm un trosset cada dia durant la setmana i anar subratllant les frases que t'agradin. Hi trobaràs expressions molt polides que no

tenen data de caducitat, encara avui s'avenen a la recerca de la persona creient, de voler viure amb Déu al cor.

«QUERIDA AMAZONIA» (2)

INJUSTÍCIA I CRIM

El somni d'una Amazònia que integri i promogui una vida digna per als seus habitants, passa per, des de la justícia, escoltar el clam dels seus habitants, forçats a abandonar les seves poblacions i emigrar a les perifèries de les ciutats, i escoltar la veu de la mateixa terra, esgotada per l'explotació moltes vegades il·legal de boscos, selves, mines... o la construcció de grans hidroelèctriques o hidrovies, amb el greu impacte que provoca sobre els territoris i l'Amazones.

El Papa Francesc ho denuncia amb molta claredat:

“A les iniciatives, nacionals o internacionals, que danyen l'Amazònia i no respecten el dret dels pobles originaris en el territori i en la seva demarcació, cal posar-los els noms que els correspon: injustícia i crim. Quan algunes empreses s'apropien dels territoris, arribant a privatitzar fins i tot l'aigua potable, quan les autoritats donen via lliure als fustaires, a projectes miners, petrolers i a altres activitats que arrasen les selves i contaminen l'ambient, es transformen indegudament les relacions econòmiques i esdevenen un instrument que mata. Se sol acudir a recursos allunyats de

tota ètica, com penalitzar les protestes i fins i tot llevar la vida als indígenes que s'oposen als projectes, provocar intencionadament incendis forestals, subornar polítics i als mateixos indígenes. Açò ve acompanyat de greus violacions dels drets humans i de noves esclavituds que afecten especialment les dones, de la pesta del narcotràfic que pretén sotmetre els indígenes, del tràfic de persones que s'aprofita dels qui han estat expulsats del seu context cultural. No podem permetre que la globalització esdevingui un nou tipus de colonialisme” (14).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana:

Dg.27, XXVI de Durant l'Any: Ez 18, 25-28 / Sal 24 / Fl 2, 1-11 / Mt 21, 28-32.

DI. 28, Fèria: Jb 1, 6-22 / Sal 16 / Lc 9, 46-50.

Dt. 29, Sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael (F): Dn 7, 9-10. 13-14 o bé: Ap 12, 7-12a / Sal 137 / Jo 1, 47-51.

Dc. 30, Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església (MO): Jb 9, 1-12. 14-16 / Sal 87 / Lc 9, 57-62.

Dj. 1, Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església (MO): Jb 19, 21-27 / Sal 26 / Lc 10, 1-12.

Dv.2, Sants Àngels de la Guarda (MO): Jb 38, 1. 12-21; 40, 3-5 / Sal 138 / Mt 18, 1-5. 10.

Ds.3, Sant Francesc de Borja, prevere (MLL): Jb 42, 1-3. 5-6. 12-16 / Sal 118 / Lc 10, 17-24.

Dg. 4, XXVII de Durant l'Any: Is 5, 1-7 / Sal 79 / Fl 4, 6-9 / Mt 21, 33-43.

El Tiempo de la Creación: nuevos ritmos, nueva esperanza

Desde el 1 de septiembre hasta el 4 de octubre, festividad de San Francisco de Asís, los cristianos de todo el mundo celebramos el Tiempo de la Creación, un tiempo de nuevos ritmos y nueva esperanza. Desde la parroquia de Sant Esteve queremos unirnos a esta celebración.

El Tiempo de la Creación es un tiempo que nos invita a detenernos y a centrarnos en lo que realmente importa. Cada año, durante esta época privilegiada, reparamos y restauramos nuestras relaciones con la creación. El tema de este año es “**Jubileo por la Tierra**”, siguiendo la antigua tradición cristiana de celebrar jubileos como un tiempo de restauración. En este caso, es un tiempo fundamental de restauración de nuestros lazos profundos con la creación y nuestra casa común.

En 2019, el Papa Francisco expresó que “**los jóvenes nos recuerdan que la Tierra no es un bien para estropear sino un legado que transmitir**”. Sin duda, la delicada situación de la Tierra es una

de las grandes preocupaciones de Francisco, quien con la Encíclica Laudato si' (2015) hizo un llamamiento a la humanidad sobre la necesidad de cuidar y proteger nuestra casa común.

Carmen D'Amato

Foto: Toni Barber

Assemblea Diocesana Vida Creixent

El dijous 1 d'octubre Assemblea Diocesana de Vida Creixent a les 10 h a la parròquia de Sant Martí des Mercadal. Tot seguit, a les 12.30 h celebració de l'Eucaristia.

Escola Bàsica d'Agents de Pastoral

Dissabte 3 d'octubre es celebrarà una de les dues sessions pendents del curs passat. A les 10 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Festa de Sant Francesc d'Assís

Celebracions a la parròquia de Sant Francesc de Maó:

-Dissabte 3 d'octubre Eucaristia a les 19 h.

-Diumenge 4 d'octubre Eucaristia solemne a les 10 h.

Inici de curs dels EMD

Els Equips de la Mare de Déu iniciaran aquest nou curs amb una celebració eucarística el diumenge 4 d'octubre a les 11.30 h a l'església de Santa Maria de Ferreries. Us conviden a tots a participar-hi.

Pregàries inici del curs 2020-21

La propera setmana es celebraran pregàries als diferents arxiprestats per donar inici al nou curs pastoral.

-A l'arxiprestat del Centre: Dimecres 30 de setembre a les 20.30 h a la parròquia de Santa Maria de Ferreries.

-A l'arxiprestat de Maó: Dijous 1 d'octubre a les 20.30 h a la parròquia del Carme de Maó.

-A l'arxiprestat de Ciutadella: Divendres 2 d'octubre a les 20 h a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella.

Estan convidats a participar-hi d'una manera especial tots els integrants dels consells parroquials.

Notícies nostres

El servei de repartiment d'aliments, essencial per a seguir ajudant

Càritas Menorca segueix treballant per atendre a les persones més vulnerables. Durant els mesos de major impacte de la pandèmia (de maig a juny), es va fer evident la situació de necessitat de moltes persones, amb una demanda d'ajuda que va augmentar un 70%, atenent a un total de 461 famílies. Amb la temporada estival, el servei ha experimentat una disminució de la demanda, **sent 335 famílies les que han rebut ajuda**. És important tenir en compte que es tracta d'uns mesos en els quals la demanda sempre baixa perquè moltes persones troben feina en el sector del turisme, però, així i tot, Càritas ha afirmat que **aquest estiu la demanda d'ajuda és molt superior a la d'altres estius**, una situació que preveuen que s'agreujarà amb l'arribada de la tardor i de l'hivern. Ciutadella continua sent el municipi amb més demanda, amb prop de 200 famílies ateses els mesos de juliol i agost. Maó també supera les 100 famílies ateses durant l'estiu, i a la resta de municipis tam-

bé són visible aquestes necessitats. Aquestes 335 famílies representen **un total de 753 persones ateses durant l'estiu a la nostra illa**. L'entitat diocesana fa una crida a la societat a continuar amb la recollida d'aliments i donatius per a fer front a aquesta situació d'emergència social.

Sonia Febrer Romero

Foto: Càritas Menorca

Primera reunió del Consell de presbiteri del nou curs pastoral

El dimecres passat el nostre bisbe va presidir la primera sessió del Consell de Presbiteri d'aquest nou curs pastoral. Després d'una estona de pregària al Santuari de la Mare de Déu del Toro, els preveres es van reunir per compartir les seves vivències durant el temps de pandèmia, i, al

mateix temps, van reafirmar el seu compromís de continuar anunciant l'Evangeli amb esperança, adaptant-se a les mesures de seguretat necessàries.

“Una Església samaritana al servei de la persona humana” és el lema del curs diocesà 2020-21, amb el qual s'accentua que Déu convida a casa especialment als més vulnerables. Com a comunitat cristiana sentim una crida especial a posar-nos al servei dels qui viuen en soledat, dels que són marginats, dels malalts i la gent gran, dels presos i els refugiats, de tots els més febles i necessitats. En aquest sentit, es va destacar la importància de seguir col·laborant de prop amb les Càritas parroquials. Seguidament es va presentar el Directori Pastoral per a la Iniciació Cristiana i es va proposar que els catequistes i els capellans de cada parròquia treballin uns temes que permetin aprovar-lo definitivament i, finalment, es va presentar el nou calendari diocesà.

Foto: Toni Fullana

Reunió del Consell Diocesà de Pastoral

El Consell Diocesà de Pastoral, que es va celebrar el dissabte passat al Santuari de la Mare de Déu del Toro, va tenir una temàtica similar al Consell de Presbiteri celebrat la mateixa setmana. Tots dos consells posen inici a les activitats pastorals d'aquest curs dins de l'Església menorquina. Els laics van compartir les seves vivències durant el confinament viscut fa uns mesos i com va afectar a les comunitats parroquials. Així mateix, es va fer un balanç dels objectius del curs passat i es van programar els nous objectius d'aquest curs que estem començant.

A més, es va presentar el treball a fer sobre l'esborrany del Directori de Pastoral de la Iniciació Cristiana, així com la recepció de les conclusions del Congrés de Laics. Per a concloure, el bisbe Fran-

cisc va presentar els integrants del Consell Diocesà d'Economia i de l'Oficina de Transparència.

Foto: Toni Fullana